

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Domac, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Centra za socijalnu skrb, Z., kojeg zastupa opunomoćenik I. R., odvjetnik iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe T. I. iz Z., u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 29. srpnja 2021.

p r e s u d i o j e

- I Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/21-01/214, urbroj: 401-01/05-21-2 od 22. ožujka 2021.
- II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika poništeno je rješenje tužitelja, klasa: UP/I-011-02/21-02/1, urbroj: 534-100-02/01-21-3 od 12. veljače 2021. i zainteresiranoj osobi djelomično je odobreno pravo na pristup preslikama obračunskih isprava za isplatu plaća – naknade za razdoblje od siječnja 2017. do siječnja 2021. i to za predstojnicu podružnice D. A. K. i stručnu suradnicu Podružnice D. P. K. Postupanje po tom rješenju tužitelju je naloženo u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja.

2. Tužitelj navodi da je zahtjev odbijen nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa pozivajući se na zaštitu osobnih podataka djelatnika i na mogućnost sankcije u slučaju neovlaštenog otkrivanja osobnih podataka djelatnika. Navodi da su podaci osoba zaposlenih u Centru za socijalnu skrb prikupljeni sa svrhom ispunjavanja obveza propisanih zakonom i smatra da se ne smiju obrađivati na način koji je nespojiv s izričitim i zakonitim namjenama za koje su ti podaci sakupljeni. Smatra da se zahtjev zakonodavca iz članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama može ostvariti dostavom podataka iz bruto plaća službenika, a ne preslika obračunskih isprava za isplatu plaća. Ne prihvaća stajalište tuženika prema kojem u konkretnom slučaju omogućavanje pristupa imenu i prezimenu fizičke osobe te podacima koji se nalaze na platnoj listi a koji su navedeni u točki 2. izreke rješenja tuženika ne bi dovelo do povrede osobnih podataka. Smatra da treće osobe nemaju pravo uvida u podatke o godinama staža, mjestu prebivališta i broju osobnih odbitaka zaposlenika tužitelja zbog čega smatra da je pravilno proveo test razmjernosti. Oспорava rješenje tuženika

jer nije obrazloženo zbog čega provedeni test razmjernosti i javnog interesa tuženik ne smatra ispravnim. Ističe da tuženik ne obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je pravo podnositelja na pristup informacijama jače i da preteže od prava na privatnost i na zaštitu osobnih podataka osoba koje rade kod tužitelja. Poziva se na Opću uredbu o zaštiti osobnih podataka i smatra da je smisao te Uredbe ograničenje pristupa podacima, a ne omogućavanje pristupa svim trećim osobama. Također ističe da je rješenjem naloženo postupanje u roku od 8 dana od dana dostave rješenja što je protivno odredbi članka 26. Zakona o pravu na pristup informacijama. Poziva se na presudu ovog Suda, broj UsII-516/19 i predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji i poništi rješenje tuženika te naloži tuženiku da tužitelju naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

3. Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku i zainteresiranoj osobi.

4. Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se detaljno očitovao o svim tužbenim razlozima te je predložio da Sud tužbeni zahtjev odbije.

5. Zainteresirana osoba nije dostavila odgovor na tužbu.

6. Tuženi zahtjev nije osnovan.

7. Budući da u ovom upravnom sporu tužitelj ne traži provođenje rasprave, a činjenice su nesporne te tuženik u odgovoru na tužbu nije izričito zahtijevao održavanje rasprave, to je sukladno odredbi članka 36. Zakona o upravnim sporovima Sud ovu upravnu stvar riješio bez održavanja rasprave.

8. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj svojim rješenjem od 12. veljače 2021., odbio zahtjev zainteresirane osobe pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 2. u svezi s odredbom članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.). Navedenim odredbama propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuju područje zaštite osobnih podataka. Tužitelj, kao tijelo javne vlasti od kojeg je zatraženo pravo na pristup informaciji, proveo je test razmjernosti javnog interesa i pozvao se na Zakon o pravu na pristup informacijama, Opću Uredbu o zaštiti podataka i Zakon o radu te ocijenio kako se zbog zaštite osobnih podataka fizičkih osoba traženi podaci ne mogu dostaviti.

9. Tuženik je osporenim rješenjem omogućio pristup traženim podacima u dijelu u kojem obračunske isprave za isplatu plaća sadrže datum obračunske liste, naziv, adresu, OIB i broj računa poslodavca, ime i prezime osobe na koju glasi obračunska lista, ustrojstvena jedinica, radno mjesto, osnovica propisani koeficijent, minuli rad i posebni uvjeti rada te elementi bruto obračuna zajedno s bruto iznosom plaće. Pri tome se tuženik pozvao na odredbu članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama prema kojoj su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa. Tuženik se nadalje pozvao i na odredbe Opće Uredbe o zaštiti podataka, posebice odredbu članka 6. kojom su utvrđeni uvjeti zakonitosti obrade osobnih podataka, a koja stavkom 3. propisuje da se pravna osnova za obradu podataka utvrđuje u pravu Unije ili pravu države članice kojom voditelj obrade podliježe. Slijedom navedene regulative Europske unije tuženik je zaključio da se u konkretnom slučaju zakonitost obrade podataka izvodi iz odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama prema kojem, kako je riječ o javnim sredstvima, nije niti potrebno provođenje testa razmjernosti i javnog interesa. Rješenjem tuženika također je naglašeno da je dostupnost podataka

o bruto plaći zaposlenika tijela javne vlasti postao pravni standard u upravnom postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama i pozvao se na članak 52. stavak 1. Kolektivnog ugovora za djelatnost socijalne skrbi (Narodne novine, broj 61/18.), kojom je propisano kako u djelatnosti socijalne skrbi nema tajnosti plaća.

10. Navedeno obrazloženje osporenog rješenja tužitelj nije doveo u sumnju tužbenim razlozima.

11 Naime, rješenjem tuženika zainteresiranoj osobi nije omogućen uvid u osobne podatke zaposlenica tužitelja kako to tužitelj u tužbi navodi. Rješenjem tuženika pravo na pristup traženim informacijama odobreno je samo djelomično, bez dostave podataka kao što su OIB i podaci o prebivalištu zaposlenica tužitelja i to upravo radi zaštite osobnih podataka od neovlaštene obrade od strane primatelja tih podataka u svrhu koja nije podudarna svrsi s kojom je tijelo javne vlasti prikupilo osobne podatke.

12. Tužitelj također neosnovano osporava rješenje tuženika ističući kako to rješenje ne sadrži obrazloženje u svezi s testom razmjernosti i javnog interesa koji je proveden od strane tužitelja. Navedeno iz razloga što je tuženik svojim rješenjem izričito naveo da je omogućen pristup podacima u dijelu u kojem ne dolazi do povrede osobnih podataka te se pozvao na odredbu članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama prema kojoj se test razmjernosti i javnog interesa ne provodi obzirom da se radi o podacima o plaći koja se isplaćuje iz državnog proračuna, odnosno radi se o raspolaganju javnim sredstvima.

13. Neosnovan je i tužbeni navod prema kojem je tuženik povrijedio odredbu članka 26. Zakona o pravu na pristup informacijama. Navedenom odredbom propisano je da tužba protiv rješenja tuženika ima odgodni učinak ako je rješenjem omogućen pristup informaciji. Upravo sukladno navedenoj odredbi tuženik je tužitelju naložio postupanje u skladu sa svojim rješenjem u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja.

14. Neosnovano je i pozivanje tužitelja na presudu ovog Suda, broj UsII-516/19 jer je predmet tog upravnog spora bilo omogućavanje prava na pristup evidenciji prisutnosti na radu, dok se u konkretnom slučaju tražena informacija odnosi na obračunsku ispravu za isplatu plaće koja se isplaćuje iz državnog proračuna.

15. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog Suda, ne postoje razlozi zbog kojih se rješenje tuženika tužbom osporava, zbog čega je primjenom odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao pod točkom I. izreke.

16. Budući da tužitelj nije uspio u ovom upravnom sporu, to je neosnovan njegov zahtjev za naknadu troška sastava tužbe zbog čega je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao pod točkom II. izreke.

U Zagrebu 29. srpnja 2021.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.